Kéthavonta megjelenő ingyenes kerékpáros-környezetvédelmi folyóirat

KERÉKVÁROS online

Megjelenik Pécs M. J. Város Önkormányzata támogatásával

Tartalom:

Helyetted mozdulni nem tudok...
Kalandos túra a Vajdaságban
Délvidék - menni vagy nem menni?
Suliba? Bringával! 2004
Suliba? Bringával! - ahogy a tanár látja
Kerékpáros felvonulás szeptember 22-én
Kerékpáros véradás
Hírek
Programajánlat
Impresszum

IX. évfolyam 5. szám

2004. szeptember-október

Átszakad a folyó védőgátja és miközben a faluból mindenki hanyatt-homlok menekül, a szent életű hívő egy fára felmászva imádkozik rendületlenül segítségért. Három különböző csónakkal is megállnak a fa mellett a menekülők, felajánlva segítségüket, ő azonban ezeket figyelmen kívül hagyva vakbuzgón Isten segítségében bízik. Mikor azonban mégiscsak megfullad és Isten színe elé kerülve szemrehányást tesz haláláért, ezt a választ kapja: háromszor is küldtem érted mentőcsónakot, de te nem vetted észre… Ismerve hazánk tragikus betegségi-halálozási mutatóit, tudva a lakosság túlnyomó többségének mozgásszegény életmódból következő rossz egészségi állapotát, könnyű azt a kifogást tenni, hogy nincs mindenkinek lehetősége a testmozgásra. Pedig ez nem igaz! A „mentőcsónak", az egyik legjobb, mindenki számára elérhető sporteszköz - a bicikli - ott porosodik a pincében, garázsokban, szinte minden háztartásban megtalálható, csak elő kell venni!

Helyetted mozdulni nem tudok...

Nem először tapasztaltam meg életemben a sport, a mozgás gyógyító erejét. Lustaságomat nehezen legyűrve elővettem rég nem használt kerékpáromat. Lassan, fokozatosan tértem vissza a korábban sokszor bejárt kerékpárutakra. Az első napok után kezdett visszatérni az erőm, de még a jókedvem is, amikor láttam, hogy a Margitsziget éppoly csodálatos, mint évekkel ezelőtt, az emberek éppúgy vidámak, éppúgy kirándulnak. Minden „éppúgy" volt, csupán én voltam máshogy: eltávolodtam, kivontam magam ebből a csodás, dinamikus állandóságból.

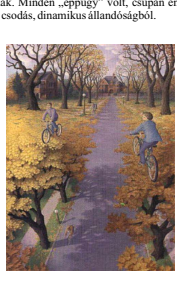

Azóta máshogy tekintek a szigetre, és meg merem kockáztatni, a világra is: hálás vagyok, hogy része lehetek a természetnek, a világnak, amiben biztos, hogy nagyon sok baj, bánat, betegség, rossz dolog van, de mégiscsak értünk, nekünk teremtették. Örülök, hogy van módom, erőm – és nem utolsó sorban – egészséges szemem ezt észrevenni. Hogy még kellő időben felfedeztem a mentőcsónakot…

Minden nap, amikor módom van felülni a kerékpárra és kikerekezni a szigetre, vagy bárhová, ahová nem hallatszik a város zaja, különös melegség tölti el a szívem. Ez az én va-kációs, hétköznapi imádságom, hálaadásom azért, hogy megint itt lehetek: az ősi platánfákért, a gyönyörű virágokért, a napsütésért, a nyugalomért. És nem utolsó sorban azért, hogy az 50 évet már túlről is megismerő szervezetnek is felfrissülést, fokozatos gyógyulást hoz a rendszeres mozgás, fokozatosan visszatér belé az erő, a vidámság. Miközben hálás vagyok mindezért, már tudom, hogy ezért magamnak is sokat kell tennem, hogy felelős vagyok egészségemért, sorsomért.

Milyen kár, hogy nem tudom a világba kiabálni - gyertek, amíg ilyen szépen süt a nap és ilyen jó az idő: mozduljatok ki és bringázzunk, sétáljunk, beszélgessünk, imádkozzunk a természetben. Adjunk hálát azért, hogy van erre lehetőségünk és erőnk! Örüljünk, hogy a természet mindig rendelkezésünkre áll; akár pihenésül, akár vigasztalásul, min-dig örömforrásul szolgálhat. Akár van pénzünk, akár nincs, akár unokák vagyunk, akár nagyszülők, akár kerékpározni akarunk, akár egyik lábunkat a másik után a földre helyezve csupán sétálni a szabadban…

Földeáki-Horváth Anna

[Vissza a főoldalra]

Kalandos túra a Vajdaságban

A Tour de Délvidék kerékpártúra idén augusztusban már harmadik alkalommal indult el felfedezni a Vajdaság magyarlakta vidékeit a DMISz (Délvidéki Magyarok Ifjúsági Szervezete) szervezésében. Számomra viszont ez volt az első látogatás Szerbia-Montenegró területén. Bár voltak már vén rókák, akik felkészítettek az útra. A következő tájékoztatással indultunk neki én és a bicajom: 1. A Tour de Délvidék inkább kultúrprogram, semmint kemény túra. 2. A Vajdaságban a váltót sem kell használni, olyan sík az egész terület. 3. A vajdaságiak sem gyorsan, sem sokat nem tekernek egy nap. Nos, én felkészültem eme kellemes és pihentető sétagaloppra. Bár kicsit sajnáltam, hogy akkor nem fogok a fáraszító napok után akkorákat szunyálni, mint máskülönben teszem ilyenkor. Azonban a tapasztalt vajdaságjárók állítási már az első napokban megdőlni tüntek. Ugyanis bevettük magunkat a Fruska Gora hegyei közé, amely gyakorlatilag az egyetlen, kb. 500 méter magas kitüremkedés a Délvidék területén. Az első túranap után, amikor kb. 80 km-t tekertünk, melyből az utolsókat sötétben egy hegyi gyalogösvényen leereszkedve tettük meg, úgy találtam, hogy ez nem tűnik csupán kultúrprogramnak, de még csak sík terepnek sem. Viszont kiválóan aludtam. A megmérettetést nem csak a Fruska Gora jelentette. Amikor Újvidéken elvesztettük Manót (bizony, mintha Szerbia földje nyelte volna el!), és kb. 30-35 km-es sebességgel robogtunk Temerin felé – hátha ő is már ott van, és különben is, ne késsünk le a programról – tapasztaltam, hogy a vajdasági magyarok is szépen tudják hajtani a vasparipát. (Persze Manó már régen Temerinben pihengetett, mire mi odaértünk.) És az sem igaz, hogy egy nap ne tudnának szépen letekerni 60 – 70 km-t! Ne becsüljük le az alföldi bicajosokat! Tanulság: egy túráról sose ítélkezz előre, mindig csak utólag.

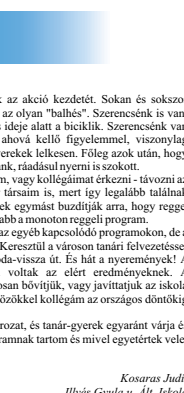

Amikor még nem veszett el a Manó Újvidéken…

Persze a kultúrprogram azért nem maradt el! Tájházak, múzeumok, magyar falvak és főleg dinnyeárusok mindig keresztezték útjainkat. (Néha még kiscicák is.) Számomra mégis a legérdekesebb és legnagyszerűbb az volt, hogy közvetlenül beszélgethettem a vajdasági magyarokkal – túratársakkal, papokkal, tanárokkal, sőt még egy professzorasszonnyal is – helyzetükről, problémáikról és általában az életükről. Összegezve: a túra nehezebb volt, mint amire felkészítettek, ám olyan kalandokkal teli, amit biztosan sokáig mesélni fogok. Ráadásul női résztvevőként (három voltunk kb. 30 férfi között!) különdíjat is kaptam a túra végén! Ezért igazán megérte…

Mea

[Vissza a főoldalra]

Délvidék - menni vagy nem menni?

Erdélybe utazni divat manapság. Jó tíz évvel ezelőtt azonban még vakmerő kalandorként tekintettek arra, aki két keréken nekivágott a közeli és mégis ismeretlen tájnak. Kicsit így tekintettek tavaly ránk is az otthoniak, mikor a Délvidékre indultunk. Talán érthető is volt az aggodalom, hiszen Jugoszláviáról (illetve Szerbia-Montenegróról) kevés biztatót hallottunk idáig. Tíz év alatt két háború és egy bombázás, mostanában pedig a sorozatos magyarverések. Ha csak a híreket figyelném, nem mernék elindulni.

Szerencsére a hétköznapi élet mást mutat. Ha nincsenek cirill betűs feliratok, akár azt is hihetném, hogy odahaza tekerek. Az emberek általában barátságosak (még a határőr is...), korra, nemre, és nemzetiségre való tekintet nélkül. Furcsának tűnik, hogy a magyarverésekről elhíresült Temerinben a magyar Helytörténeti Múzeum egy épületben fér meg a szerb nacionalista párt irodájával. S ha ez nem elég, érdemes benézni a tájházba, amelyet egy nagyszerűen működő magyar közösség tart fenn. Bármennyire furcsán hangzik a háborús hírekhez szokott fülnek: a vajdaságiak jól megvannak egymással, legyenek akár magyarok, szerbek, bolgárok, szlovákok, németek vagy bármely más nemzetiséghez tartozók. Élkes példája ennek a tavalyi túrán érintett Pancsova, ahol nem kevesebb mint 22 (!) különböző nemzetiség él együtt!

Jogosan kérdezheti, kedves Olvasó, hogy ha ilyen békés a helyzet, miért hallani folyton a magyarokat érő atrocitásokról? A válasz a szerb állam nemzetépítő politikájában keresendő, mely során a boszniai háború nyomán menekülni kényszerülő szerbeket jórészt a Vajdaságba telepítette le. Így a betelepültek létszáma mára már meghaladja az ott élő magyarokét. Sajnos a tapasztalatok azt mutatják, hogy az újonnan érkezők egy része nem rendelkezik azzal a toleranciával, amivel a régóta ott élők bírnak. Ennek ellenére, vagy talán épp ezért ajánlom mindenkinek, hogy látogassa meg ezt az idehaza méltatlanul elfelejtett tájat. Ha a hírektől megrettenve otthon maradunk, azzal csak a gyűlölködőknek használunk. 2005 – ben is lesz Tour de Délvidék, mi ott leszünk. És Te?

Manó

[Vissza a főoldalra]

Suliba? Bringával! - 2004

Pécs M.J. Város Önkormányzata és
a Pécsi Túrakerékpáros Klub idén is meghirdeti a

Suliba? Bringával!

akciót a kerékpáros közlekedésért és egyben versenyt a pécsi iskolák között.
A feladat: **2004. szeptember 13-és 17. között** minél több tanárt és diákot rábírni arra, hogy **biciklivel járjon iskolába.**
A tanuló-létszám arányában legtöbb biciklist mozgósító iskolák serleget, a résztvevők ajándékokat kapnak. Bővebb információ és jelentkezés:
Pécsi Túrakerékpáros Klub, tel: 72-466-326
E-mail: ivan.ba@freemail.hu

Ünnepélyes eredményhirdetés és díjkiosztó szeptember 22-én, az Autómentes Napi kerékpáros felvonulást követően a Széchenyi téren!

[Vissza a főoldalra]

Suliba? Bringával! - ahogy a tanár látja

Évek óta részt veszünk a "Suliba? Bringával!" városi akcióban. Lelkesen készülünk minden szeptemberben erre a versenyre. Ezen a héten megtelik a bringatárolónk, az iskola negyede kerékpárral jön suliba. Egy héttel előtte minden osztályba beviszem a sorozatgyőzelmünkért kiérdemelt kupát, mint valami trófeát, lelkesítsem a gyerekeket.
Ennek eredményeként minden évben győztünk, esetleg másodikak lettünk. Sportos kollégáim is rávehetők ilyenkor egy kis tekerésre.

Molnár Ágnes
Bártfa utcai Ált. Iskola

[Vissza a főoldalra]

Mit jelent iskolánkban a **Suliba? Bringával!** akció?

Már a tanév kezdetén izgatottan várják a gyerekek az akció kezdetét. Sokan és sokszor kérdezik, mikor jöhetnek már suliba bringával, mert az olyan "balhés". Szerencsénk is van, mert az iskola zárt agórájában jól őrizhetők a tanítás ideje alatt a biciklik. Szerencsénk van azzal is, hogy az iskolánk olyan helyen fekszik, ahová kellő figyelemmel, viszonylag biztonságosan el lehet jutni bringával. Jómek is a gyerekek lelkesen. Főleg azok után, hogy híre megy: nyerni is lehet ezzel a bulival, és a mi iskolánk, ráadásul nyerni is szokott.
Élvezik a gyerekek azt is nagyon, amikor látnak engem, vagy kollégáimat érkezni - távozni az iskolába biciklivel. De élvezik ezt sportosabb tanár társaim is, mert így legalább találnak nyomósabb indokot egy kis testmozgásra. A gyerekek egymást buzdítják arra, hogy reggel cangával tekerjenek a suliig, mert ezzel egy kicsit másabb a monoton reggeli program.
Szeretik és igen sokan részt vesznek ebben az időben az egyéb kapcsolódó programokon, de a fénypontja ennek a sorozatnak az eredményhirdetés. Keresztül a városon tanári felvezetéssel és kíséréssel, főleg a kisebbeknek nagy élmény az oda-vissza út. És hát a nyeremények! A résztvevők érzik és tudják, hogy valós részesei voltak az elért eredményeknek. A pénznyereményekből, vagy utalványokból folyamatosan bővítjük, vagy javíttatjuk az iskola bicikli állományát (már van 2 db) és ezekkel az eszközökkel kollégám az országos döntőkig jut a gyerekekkel a közlekedési vetélkedőkön.
Összefoglalva: iskolánkban nagyon népszerű ez a sorozat, és tanár-gyerek egyaránt várja és vesz részt szívesen benne. Nagyon jó szervezett programnak tartom és mivel egyetértek vele, igen lelkesen propagálom és szervezem iskolánkban.

Kosaras Judit
Illyés Gyula u. Ált. Iskola

[Vissza a főoldalra]

Biciklis felvonulás!

Biciklis felvonulás

az Európai Autómentes Napon

2004. szeptember 22-én, szerdán

Találkozó: **16:30 órakor**
a Domus - parkolóban

A felvonulást követően bringás programok, ajándéksorsolás várják a résztvevőket a Széchenyi-téren

Minden bringást szeretettel várnak a rendezők:
Pécsi Túrakerékpáros Klub, Környezetünkért Alapítvány

Ugye Te is jössz?

[Vissza a főoldalra]

Kerékpáros véradás

Tudod-e?
- hogy a baleseti sérültek ellátásakor, egyes műtéti beavatkozások esetén az életmentés ára gyakran több liter vér?

-hogy a gyógyászatban ezt az anyagot mind a mai napig nem sikerült mesterségesen pótolni, az egyetlen lehetőség az, ha vannak, akik önként adnak belőle…

-hogy a véradás egyben szűrővizsgálat is?

Kerékpáros véradás

Ha elmúltál 18 éves, egészséges vagy és nem félsz… akkor **szeptember 24-én**, pénteken du. 13-15 óra között Téged is várunk a **Dischka Győző u-i Véradó Állomáson** az immár hagyományos biciklis véradásra!

Őrzött biciklitároló, bringás programok, újságok!

[Vissza a főoldalra]

Hírek

Bicikliről autóra váltanak a kínaiak. Aki az 1980-as években járt Pekingben, most alig ismerne rá. Húsz évvel ezelőtt a kínai városok utcáit szó szerint kerékpárosok milliói lepték el, az emberek biciklivel jártak munkába és ezzel szállítottak szinte mindent, az építési anyagoktól a piacra szánt csirkéig. Ebben az időben a magánautó szinte ismeretlen fogalom volt. Mára a helyzet gyökeresen megváltozott. 2002-ben már tízmillió magánautó volt az országban és ez a szám évről évre rohamosan növekszik. Elemzők szerint 2015-ben 150 millió autó fog Kína útjaira bezsúfolódni, több mint amennyi ma az USA-ban fut!

Pécsváradról indult júliusban az idei HuMuSz biciklitúra. Nem véletlenül: a Hulladék Munkaszövetség - az egyik legnagyobb hazai környezetvédő szervezet - túrájának résztvevői a helyszínen a Zengő lokátor történetével ismerkedtek meg, majd folytatták 6 napos útjukat Orfű, Kaposvár, Nikla és Sármellék érintésével Kapolcs felé.

[Vissza a főoldalra]

Programajánló

Szept. 22 — **Kerékpáros felvonulás** a Nemzetközi Autómentes Nap alkalmából
Indulás: 16.30, Domus parkoló

Szept. 24 — **„Kerékpáros véradás"**
Dischka Győző u.-i véradó állomás, 13.00-15.00 óra között

Október 2. — **„Szezonzáró túra"**
Pécs – Pécsvárad – Nagypall – Fazekasboda – Bóly – Ellend – Pécs, Táv: 80 km (3 km földút) Túravez.: Keményfi Balázs, Pécs, 48-as tér 9.00

„Pécsi kupa" kerékpárversenyek: IX. 4. és 12.
Melitta „Gyűjtsd a kilométert": IX. 26. és X.17.

A Pécsi Túrakerékpáros Klub túráin részt vehet bárki, aki túrázásra alkalmas biciklivel és némi erőnléttel rendelkezik. A túrákon csak a KRESZ-t betartva, világítással rendelkező bringával lehet részt venni! Bukósisak használata nem kötelező, de ajánlott.

Információ a túrákról: tel.: 72/570-073,
túra közben is elérhető szám: 20/33-25-000
Email: kemenyfi@freemail.hu

További infó-k a PTKK honlapján http://ptkk.baranya.com/

[Vissza a főoldalra]

***Kerék**város*

A Pécsi Túrakerékpáros és Környezetvédő Klub lapja
a Környezetünkért Alapítvány kiadásában
Megjelenik a Környezetvédelmi Minisztérium KAC g kerete és Pécs M.J. Város Önkormányzata támogatásával
Szerkesztő: Arató Csongor
Online változat szerkesztő: Lévai Gábor
Felelős kiadó: Gerentsér Gábor
A Szerkesztőség postacíme: 7624 Pécs, Ferencesek u. 20. I/4.
E-mail: kvszerk@freemail.hu
Kiadói iroda tel: 72/211-681
Terjesztés: a pécsi kerékpárszaküzletekben
A Szerkesztőség címére eljuttatott, felbélyegzett válaszborítékkal postázzuk! Az újság ingyenes. Megjelenik 1500 pld-ban.

Lapunk az interneten is olvasható:
http://ptkk.baranya.com

[Vissza a főoldalra]